

• MŮŽETE SI TAKY POSLECHNOUT POHÁDKY O ČÁPOVI:

Čáp

Že čápi nosí lidem děti, to je stará věc, to ví každý, to se rozumí samo sebou, s tím se nebudeme zdržovat. Ale ví někdo, odkud čápi ty děti nosí? Že ne? Tak já vám to povím.

Nosí je ze země za devatero horami, kde roste vysoký strom, jehož vrcholek proráží mraky a sahá až do nebe. Někteří lidé tvrdí, že děti na tom stromě visí na stopkách a zrají jako hrušky, ale tomu nevěřte, to může tvrdit jen lhář prolhaná, hanba mu! Kdepak na stopkách, tak to vůbec není. Pravda je taková, že na větvích toho stromu jsou hnízda a v nich ty děti zrají. Napřed jsou docela malinké, ne větší než špendlíkové hlavičky, ale rychle rostou, protože se živí šťávou z plodů toho stromu. Ty plody jsou červené a chutnají trochu jako broskve. Někdo vám bude chtít namluvit, že se živí mlékem létajícího jelena, který

prý k hnízdům každý den přilétává, ale tomu také nevěřte. Copak jsou nějakí létající jelena? Něco takového může říct jen nezodpovědný fantasta, a to já nejsem. Mě by ani nenapadlo ohlupovat vás takovými výmysly! Šťávičkou se ty děti živí, to je dokázané. Rostou a rostou, dokud jim nezačne být hnízdo malé. A to je chvíle pro čápa. Přiletí, vezme dítě do pařátků a vydá se s ním na dalekou cestu přes devatero hory až sem k nám. Taková je celá pravda.

Možná se teď divíte, proč si žádný člověk na to, že jako dítě zraje v hnízdě na tom vysokém stromě, vůbec nepamatuje. I to vám můžu vysvětlit. Když si totiž čáp pro zralé dítě přiletí, sebere pod stromem malou houbičku, která na celém světě neroste nikde jinde než právě tam. Tu houbičku dá před odletem dítěti sníst, protože má uspávací účinky. To aby dítě cestou spalo, nešilo sebou a nenaříkalo, jak to někdy mají děti ve zvyku. Jen si to představte, jak by se chudák čáp cestou s takovým urvancem natrápil! Ale když mu dá sníst houbičku, dítě spinká jak nemluvně. Bohužel má ale ta houbička i ten účinek, že po ní člověk docela zapomene na strom i hnízdo, ve kterém jako dítě vyžíval. Jedině na houbičku se někdy matně upamatuje, a proto se říká: to je dávno, to jsem nezažil, to jsem byl ještě na houbách...

Téměř ohrožený druh.

Michaela Čemáková, 5 let

ČÁP

Věra Borská

Stojí čáp
a studuje
cestu z map.
Tam je východ,
tam je jih,
tam je západ
a tam je sních.
Tam je louka,
tam je řeka –
a tam je dům,
kde komín čeká.